

[Formanden.]

ter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 32) findes i tidenden sp. 393, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 59).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ove Hansen: Jeg kan oplyse, at vi i skatte- og afgiftsudvalget har afholdt møde i eftermiddags, efter at lovforslaget var til første behandling her i dag. Vi har modtaget henvendelser fra visse brancheforeninger og automobilforeninger, og vi har drøftet de problemer, de har rejst.

Det var desværre ikke muligt at opnå enighed i udvalget om gennemførelse af lovforslaget, men mit parti vil stemme for lovforslagets vedtagelse.

Finansministeren har stillet et ændringsforslag, som går ud på, at der nu også for sikkerhedsudstyr, anbragt i varevogne, gives fradrag i afgiften, ligesom for personautomobiler. Jeg anser dette for en fordel, og jeg kan tilføje, at alle i udvalget er enige om at tiltræde det ændringsforslag herom, som finansministeren har stillet.

Jeg vil anbefale at stemme for lovforslaget i dets helhed.

Stetter: Det er rigtigt, at vi i udvalget har arbejdet en del med den bestemmelse, der vedrører trafiksikkerhedsfremmende udstyr. Efter det oprindelige forslag, som blev fremsat her i tinget i eftermiddags, omfattede denne regel kun personvognene. Finansministeren har været meget forhandlingsvenlig og har accepteret, at præmier for trafiksik-

kerhedsfremmende udstyr også vil blive udbetalt til de vognejere, som anskaffer sig varebiler. Der må naturligvis være forskel på den præmie, der ydes til de to kategorier, henholdsvis personvogne og varevogne, ud fra den begrundelse at registreringsafgiften også er forskellig.

Behandlingen af dette spørgsmål hører vel dårligt nok hjemme i folketingets skatte- og afgiftsudvalg. Det er ikke uden betænkelighed, vi har forhandlet dette spørgsmål i skatte- og afgiftsudvalget. Det er heller ikke uden betænkelighed, at vi har gjort det i løbet af den meget korte tid, som har været stillet til vor rådighed. Spørgsmålet om, hvilket sikkerhedsudstyr der skal præmieres med et fradrag i afgiften, er vel nok et spørgsmål, som folketingets trafikudvalg skulle have taget sig af. Vi har henholdt os til den betænkning, som er kommet fra ekspertudvalget, og jeg går ud fra, at finansministeren vil administrere denne retsregel efter de retningslinjer, som ekspertudvalget har formuleret.

Finansministeren har samtidig understreget, at han vil gennemføre denne nye ordning så hurtigt som det overhovedet er muligt, og jeg har forstået, at ordningen vil træde i kraft senest med virkning fra 1. januar 1974.

Det er ikke uden interesse, hvor meget dette vil koste. Det er blevet oplyst, at afgiftslempelsen vil beløbe sig til ca. 1. mill. kr. årligt — det bliver vist godt 1 mill. kr. efter at vi også har fået varevognene med.

Vi må fra vor gruppe tillægge det værdi, at vi hermed øger trafiksikkerheden, og vi må gå ud fra, at det medfører, at vi får færre trafikulykker, således at denne ændring er neutral i forhold til den økonomiske politik, som regeringen i øvrigt har foreslået.

Vi anbefaler med andre ord denne del af lovforslaget og det dertil hørende ændringsforslag, men vi kan i øvrigt ikke tage medansvar for afgiftsforhøjelsen og kan ikke medvirke til gennemførelse af lovforslagets øvrige bestemmelser.

Kofoed: Efter udvalgsbehandlingen kan jeg meddele, at venstre kan gå ind for det af finansministeren stillede forslag og ændringsforslag vedrørende de sikkerhedsforanstaltninger, der nu kan præmieres. Jeg